

KATARINA BERVAR STERNAD, PRAVNICA S PODROČJA VARSTVA
ČLOVEKOVIH PRAVIC, ZA GRAZIO RAZKRIVA, DA PARTNERSKI NADZOR NI LJUBEZENSKO,
PAČ PA POGOSTO TUDI KAZNIVO DEJANJE.

Fotografija: Ana Gregorič

ZVESTOBA DO GROBA

Programi in aplikacije, ki jih partnerji uporabljajo za nadzor
ter odkrivanje nezvestobe

V intimnih partnerskih odnosih je verjetno biološka raznolikost spolov najbolj očitna; četudi kot človeška bitja vsi iščemo bližino, stik, pogovor in zaupanje, strokovnjaki pravijo, da ženske to praviloma iščemo pri enem partnerju, moški pa včasih celo pri več kot dveh partnericah hkrati. Ker nisem strokovnjakinja za odnose, sem se za pisanje te kolumne posvetila predvsem temu, kako partnerji ob ponudbi sodobne tehnologije drug drugega nadzorujejo ali skrivajo sledi lastne nezvestobe. Nekaj klikov na telefonu vam razgrne morje aplikacij, ki so na voljo za sledenje partnerja ali partnerke, za prebiranje vse njegove ali njene elektronske pošte, sporočil, pogovorov v klepetalnicah, pregledovanje fotografij, posnetkov oziroma vsega, kar se na telefonu sploh lahko nahaja. Za ceno 10 do 100 evrov mesečno vas lahko partner (ali vi njega) popolnoma nadzoruje ali poskrbi, da pred vami skrije vso komunikacijo; po navadi predvsem tisto, ki dokazuje nezvestobo. Aplikacije, kot so Vaulty, CoverMe, Tigertext in druge, se v svojem opisu ponašajo z lastnostmi kot „za namene vojske izdelana aplikacija za vohunjenje“ in podobno. Seveda nedolžnega bralca spreleti srh ob misli, da si lahko nekdo partnersko bližino zamisli v tej obliki. Cena aplikacije je tako relativna, vprašanje je, kakšna je na koncu cena takšnega razmerja. V detektivski agenciji Detekta opozarjajo, da je vse več primerov nameščanja tovrstnih aplikacij na telefone partneric. Pravijo torej, da niso ženske tiste, ki bi želele slediti moškim, temveč te aplikacije večkrat nameščajo moške, da bi ob vsakem času vedeli, kje se njihove partnerice gibljejo (da si „bolje organizirajo čas“) oziroma da brez njihovega vedenja prebirajo njihovo pošto, sporočila in ostalo. Dejstva, da en partner na vsakem koraku spremlja in nadzoruje drugega, ne smemo enačiti z izjemno ljubeznijo, pač pa je to oblika intimnopartnerskega nasilja. Poleg tega je neupravičeno

prisluškovanje, snemanje, prestrezanje podatkov tudi kaznivo. Storilci takšnih kaznivih dejanj lahko svojo pošto v zaporu prebirajo celo leto. Snovalci aplikacij so se potrudili, da se te zlahka namestijo ter praviloma takoj skrijejo med systemske datoteke, podatki pa se prenašajo na kakšen strežnik, najverjetneje kitajski, od koder lahko vaš partner z domačega kavča prebira sporočila, ki jih v tistem trenutku pošiljate. Na nameščenost takšnega programa lahko kaže nenavadno visoka poraba mobilnega interneta. Ne glede na to, da je zakonodaja na tem področju relativno podobna, torej so takšni vdori kaznivi v večini držav, kjer je varovan poseg v zasebnost, so takšne aplikacije nameščene na milijone telefonov. Snovalci aplikacij, ki jim je prav malo mar za vašo partnersko srečo, si tako manejo roke, štejejo naročnike, ne pa zaradi tega propadlih zvez. Odločitev posameznika je, ali bo v dvomu o zvestobi partnerja ali partnerice uporabil aplikacijo

**DEJSTVA, DA EN PARTNER NA
VSAKEM KORAKU SPREMLJA
IN NADZORUJE DRUGEGA, NE
SMEMO ENAČITI Z IZJEMNO
LJUBEZNIJO, PAČ PA JE TO OBLIKA
INTIMNOPARTNERSKEGA NASILJA.**

ali pogovor, ali bo partnerica, ki ugotovi, da je pod stalnim in popolnim nadzorom, takšno razmerje prekinila ali vztrajala. Pomembno je vedeti, da se nadzor nikoli v resnici ne konča in da se praviloma le stopnjuje. Nič ne pomaga, če si na telefon nalagamo aplikacije, ki preprečujejo nameščanje takšnih aplikacij, ki

omogočajo sledenje in nadzor, saj je verjetno že v trenutku, ko pomislimo, da kaj takšnega sploh potrebujemo, nekaj zelo narobe. Škoda, da na trgu ni aplikacij, s katerimi bi lahko z nekaj kliki zgladili spor med partnerjema ali ustvarili srečo, morda pa lahko na aplikacijah, kot je Tinder, vseeno najdete sanjskega moža ali ženo. ■